



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 482/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

19/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. szeptember 16-án előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. szeptember 21-én kelt beadványában panasszal élt a 2010. szeptember 12-én a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

Beadványában előadta, hogy 2010. szeptember 12-én, K. főterén a barátaival beszélgetett, amikor odament hozzájuk két egyenruhás rendőr, akik felszólították a panaszost és barátait, hogy igazolják magukat. Válaszul a rendőröknek a panaszos jelezte, hogy nincsen nála semmilyen személyazonosításra alkalmas irat, ezért nem tudja magát igazolni. A panaszos megjegyzi, hogy látásból mindkét rendőrt ismerte.

Ezek után a panaszost és egyik társát előállították, annak ellenére, hogy a panaszos szerint a barátai igazolni tudták volna őt, továbbá a rendőröknek azt is felajánlotta, hogy elmegy a lakására a személyazonosító okmányaiért. Az intézkedés során a panaszost, állítása szerint végig szidalmazták a rendőrök. Ennek során őt a nevéen szólították, a szidalmak pedig az édesapjára irányultak. A panaszos állítása szerint a rendőrök ismerték őt, és szándékosan megakarták félemlíteni az előállítással. Az előállítás során nem engedték a panaszosnak, hogy

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

értésítse a szüleit, elvették a mobiltelefonját, valamint a rendőrök kinevették, továbbá megjegyzéseket tettek rá.

A panaszos hozzáfűzte még, hogy szerinte az előállítás időtartamáról kiállított igazolás tartalma nem felel meg a valóságnak, mivel az igazoláson foglaltakkal ellentétben, ő kifejezetten kérte, hogy értesítsék az édesapját, azonban a rendőrök ezt megtagadták. A panasztételi jogáról a panaszost állítása szerint nem tájékoztatták, ezzel szemben az igazolás azt tartalmazza, hogy panaszt nem kívánt tenni.

A panaszos jelezte azt is, hogy az intézkedés másnapján édesapjával együtt bementek a helyi rendőrkapitányságra és panaszt tettek, valamint kérdést intéztek az egyik rendőrhöz, magyarázatot kérve a történetekre, kérdésükre választ azonban nem kaptak, a rendőr válaszként annyit mondott csak, hogy terjessze elő a panaszos a panaszát írásban.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében a rendőrségi panasz eljárás és a Testület eljárása nem folyhat párhuzamosan, és a panaszos választásán múlik, hogy sérelmeinek kivizsgálására hol kerül sor. A konkrét esetben, a panaszbeadvány tanúsága szerint a panaszos – a törvényben biztosított választási lehetőséggel élve – az intézkedés másnapján, vagyis 2010. szeptember 13-án előadta sérelmeit az illetékes rendőrkapitányságon, ott panasz eljárást kezdeményezett. Ezt követően, 2010. szeptember 16-án adta postára a Testületnek címzett beadványát.

A fentiek ismeretében a Testület 2010. szeptember 23-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost az említett jogszabályi rendelkezésről, továbbá arról is, hogy az illetékes rendőrkapitányságon és a Testületnél nem folyhat párhuzamosan panasz eljárás.

Felhívta ugyanakkor a Testület a panaszos figyelmét arra, hogy a Testületnek az Rtv. 93. § (3) bekezdése alapján lehetősége van arra, hogy a rendőrségnél folyamatban lévő vizsgálatot magához vonja. Ehhez ugyanakkor a panaszos nyilatkozatára van szükség. Felszólította ezért a panaszost, hogy amennyiben kívánja, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki, ezen döntéséről nyolc napos határidőn belül tájékoztassa a Testületet.

A Testülethez visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint a panaszos a levelet 2010. szeptember 29-én kézhez vette, arra azonban az azóta eltelt időben nem érkezett válasz.

A Testület mindemellett 2010. december 3-án tájékoztatást kért a rendőrkapitányságtól a panaszos által indított eljárásra vonatkozóan. A rendőrkapitányság 2010. december 11-én kelt levelében arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos 2010. szeptember 13-án benyújtott panaszát 2010. november 17-én kelt határozattal elutasította. A panaszosnak a határozatot kézbesítették, aki az ellen határidőben fellebbezéssel élt.

Az alapján, hogy a panaszos a Testület felhívására nem válaszolt, ugyanakkor a rendőrség eljárásában jogorvoslattal élt, a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos szándéka egyértelműen a rendőrségi eljárás lefolytatására terjed ki, és nem kívánja, hogy ügyét a Testület vizsgálja. Ezért a Testület a panaszügy kapcsán hatáskörének hiányát állapította meg.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében, valamint a 93. § (3) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. február 09.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDŐRSÉGI PANASZTESTÜLET